SRBA & CECA -Poezija, humor, muzika

Autor Ljuba
Saturday, 10 December 2011

08.12.2011. godine u Klubu KCK u KruÅ¡evcu u 19:00 prisustvovali smo jedinstvenoj promociji dve knjige: *MISAONA KOMBINATORIKA* - Srbobrana MatiÄ‡a i knjige Svetlane Biorac MatiÄ‡ *TETOVAÅ½A DUÅ E*. VeÄ•e je bilo obojeno poezijom, aforizmima i muzikom, a radni naslov je bioÂ CECA & SRBA... i prijatelji.... VeÄ•e su zajedo sa Srbom i Cecom uredili i vodili Svetlana DjurdjeviÄ‡ i MiÄ‡a Å½ivanoviÄ‡... a nastupili su govoreÄ‡i svoje stihove: Ljubodrag ObradoviÄ‡ Marina Å½ivkoviÄ‡, Marija MihajloviÄ‡-DavidoviÄ‡, Milan MiletiÄ‡, Tanja GaniÄ‡ - CekiÄ‡, aforistiÄ•ar Ivko MihajloviÄ‡ i muziÄ SimiÄ‡... Pa izvolite, pogledajte deo atmosvere saÂ ovog dogadjaja, koji je misaonom kombinatorikom izazvao tetovaÅ¾u duÅ¡e...Â

Svetlana Biorac-MatiÄ‡ i Srbobran MatiÄ‡

Svi uÄ•esnici ovog muziÄ•ko-poetsko-satiriÄ•nog druÅ¾enja

U izdanju Centra za kulturu i umetnost iz Aleksinca ovih dana pojavila se iz Å¡tampe nova knjiga satiriÄ•nih zapisa Srbobrana MatiÄ‡a. MISAONA KOMBINATORIKA je, inaÄ•e, treÄ‡a knjiga ovog aleksiniÄ•kog satiriÄ•ara i pesnika Ä•lana KnjiÅ¾evnog kluba "Velimir RajiÄ‡".

SRBA & CECA

TETOVAÅ½A DUÅ E

SeÄ‡anjem

dane bojim.

Nadom

vreme kupujem.

Ne stidim se suza

i ne Å¡tedim osmehe.

Pesak sam

medju prstima

i kamen kremena,

tvoj dlan

mera je.

ProdjeÅ¡ li

mojim mislima

pamtiÄ‡u

tvoje tragove.

TetovaÅ¾u duÅ¡e

zaborav ne briÅ¡e.

Â© Svetlana Biorac-MatiÄ‡ Â KRIK SA DNA UMA

Niko za ljubav viÅ¡e ne mari,
istumba nam se Å¾ivot skroz,
pravda pokupi svoje stvari,
a istina se baci pod voz.Â Postali smo gori od svih,
nestao je i BoÅ¾ji lik,
izgubio je i rimu stih,
sa dna uma se Ä•uje krik.Â Gorak nam Å¾ivot ko oskoruÅ¡a.
Prevara novu prevaru budi.
Odavno nam nestade duÅ¡a,
od drugih traÅ¾imo da su ljudi.Â Nemamo viÅ¡e ni juÄ•e,Â ni sutra.
danas je samo vazno za telo.
SviÄ‡u nam samo sumorna jutra.
PoÅ¡tenju davno beÅ¡e opelo.Â Zagadjena je duhovna atmosfera.
NiÅ¡ta od nekadaÅ¡nje naÅ¡e sloge.
Na krst razapeta nam vera,
a savest baÄ•ena davno pod noge.Â U meni joÅ¡ tumara nada,
kao poslednji beskuÄ‡nik.
Bojim se da i ona ne nastrada,
pa je sakrijem u neki stih.Â Neka bar neko saÄ•uva tajnu,
klicu Å¾ivota, istine seme,
i ljubav sveopÅ¡tu i beskrajnu
i smilovaÄ‡e nam se valjda vreme. Â© Srbobran MatiÄ‡